

orientur, sed perpetua vicissitudine aliis exortis, alia intereant, neque eorum durationes eo, quo par est modo, se habere, omnibus est apertum, quare nec de utraque nisi per analogiam quandam dici arbitramur: Usu tamen, quem penes est arbitrium & vis & norma loquendi, receptum esse videmus, ut motus dicatur durare, quando una pars alii præcedenti successit, quia motus, qui fuit in instanti præcedenti, & qui modo est, idem quodammodo dicitur, quemadmodum partes æquæ in fluvio, quæ modo præterfluunt, & quæ multis retro annis præterfluxere, idem fortiuntur nomen, licet nulla harum partium perseveret. Nisi satius forsitan dicatur per successionem partium motus durare, ut ita ipse motus per tropum quendam pro successionem partium suarum adhibeatur, quemadmodum etiam fluxus aquarum proprie durare dici posse censemus. Quicquid sit in præsentem intelligimus durationem permanentem.

Th. 16. Possemus jam ad species durationis facere progressum, verum sunt adhuc, quæ remoram injiciunt, nempe gravissima quædam controversia, scilicet dictum superius est, durationem in duobus hisce consistere, in existentia & permanentia, oritur autem disputatio & dissensus inter Autores, num permanentia existentia superaddat aliquid reale, an saltem ratione distinguantur? Pro priori sententia videntur pugnare argumenta non sanè nullius momenti, quæ Autores aliàs non obesæ naris in ejus tutelam adducere solent. Ruvio 4. Phyc. quæ. 4. n. 52. h. in m. ratiocinatur. (1) Quicquid est accidens alicujus, id realiter distinguitur ab ea re, cujus est accidens. Atqui duratio. E. Minorem probat, quia nulla res creata durat per suam substantiam, sed DEUS solus ita durat. E. res creata durat per aliquod accidens superadditum. Consequentiam rursus stabilitum it h. m. res citra operationem intellectus durat, ergò vel per suam substantiam vel per accidens, non per suam substantiam. E. per accidens. (2) Dicit, quod existentia possit separari à Duratione. E. distinguitur ab ipsa realiter. Antecedens probatur, quia res potest in momento existere sine permanentia, ubi dicitur existere & non durare. Alius movetur his argumentis: (1.) Hoc, quod est Petrum hodie durare, est separabile ab existentia Petri, quâ Petrus existebat heri cum tota sua existentia & substantia, cum tamè hodie potuit mori. E. duratio hodierna potuit

C

ab